

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Suunised

---

maksekohustuste kohta kooskõlas direktiiviga 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta

EBA suunised maksekohustuste kohta kooskõlas direktiiviga 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta

---

Käesolevate suuniste staatus

Käesolev dokument sisaldab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1093/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ) (edaspidi „EBA määrus“) artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.

Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis, ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Seega eeldab EBA, et kõik määratud asutused ja hoiuste tagamise skeemid, kes on käesolevate suuniste adressaadiks, peavad neid järgima. Määratud asutused ja hoiuste tagamise skeemid, kellele käesolevaid suuniseid kohaldatakse, peaksid suuniseid järgima, kaasates need sobival viisil oma järelevalvetavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelevalvemenetlusi).

Aruandluskohustus

Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le 11.11.2015, kas nad järgivad või kavatsevad järgida kõnealuseid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused.. Kui selleks tähtjaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata käesolevate suuniste 5. jaotises avaldatud vormil aadressil compliance@eba.europa.eu, märkides viite EBA/GL/2015/09. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid.

Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated Euroopa Pangandusjärelevalve veebilehel.

I jaotis. Sisu, reguleerimisala ja mõisted

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/49/EL (hoiuste tagamise skeemide kohta) artikli 10 lõike 3 teine lõik annab EBA-le ülesande väljastada maksekohustusi käsitlevad suunised. Sel otstarbel on käesolevates suunistes esitatud nõuded, mis tuleb lisada lepingutingimustesse või õiguslikesse kokkulepetesse, mille alusel krediidasutus tagab hoiuste tagamise skeemile maksekohustused, ning samuti tagatiste kõlblikkuse ja juhtimise kriteeriumid.
2. Käesolevad suunised on mõeldud
  - a) hoiuste tagamise skeemidele ja määratud asutustele, nagu on vastavalt määratletud direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 18;
  - b) kriisilahendusasutustele, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu muudetud määruse (EL) nr 1093/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve)) (edaspidi „EBA määrus”) artikli 4 lõike punkti 2 alapunktis iv;
  - c) pädevatele asutustele, nagu on määratletud määruse (EL) 1093/2010 artikli 4 punkti 2 alapunktis i, maksekohustuse usaldatavusnõuetega seotud küsimustes.

Käesolevaid suuniseid kohaldatakse kooskõlas riikliku õigusraamistikuga, millega antakse hoiuste tagamise skeemidele või määratud asutustele volitus võtta likviidsete käibevahendite ulatuses vastu maksekohustusi, mida võetakse arvesse sihttasemeni jõudmiseks.

3. Kui hoiuste tagamise skeemide toimimist haldab eraettevõtja, siis peaksid määratud asutused kontrollima, et hoiuste tagamise skeemil on kõnealust kokkulepet reguleerivate õigusaktide kohaselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiviga 2002/47/EÜ (finantstagatiskokkulepete kohta) antud võlausaldaja kaitse.
4. Kriisilahendusasutused peaksid andma määratud asutustele teada, et kui nad kasutavad oma volitusi kooskõlas direktiivi 2014/59/EL (millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik) artikliga 69, 70 ja 71, siis peavad nad võtma nõuetekohaselt arvesse hoiuste tagamise skeemi võlausaldaja tõhusa kaitse tagamist.
5. Käesolevates suunistes kasutatakse järgmisi mõisteid:
  - i. „maksekohustused” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 13 määratletud maksekohustused;
  - ii. „madala riskiga vara” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 14 määratletud madala riskiga vara. Käesolevates suunistes võib tagatiseks antud madala riskiga vara hõlmata rahastamisvahendeid või sularaha;

- iii. „maksekohustuse kokkulepe” – hoiuste tagamise skeemi ja krediidasutuse vaheline kokkulepe, millega määratakse kindlaks hoiuste tagamise skeemi likviidsetesse käibevahenditesse krediidasutuse maksekohustuste lisamise tingimused ning eelkõige i) hoiuste tagamise skeemi poolt maksekohustuse summa märkimine ja ii) krediidasutuse tagasivõtmatu ja tagatud kohustus hoiuste tagamise skeemi ees tasuta hoiuste tagamise skeemi nõudmisel maksekohustuse summa kokkuleppes kindlaks määratud tähtaja jooksul;
- iv. „maksekohustuse summa” – hoiuste tagamise skeemi nõuete kohaselt hoiuste tagamise skeemile tasutud osakaal ja rahaline summa, mille krediidasutus peab maksekohustuse kokkuleppe tingimuste alusel maksekohustuse kaudu tagama;
- v. „pandiõigusel põhinev finantstagatiskokkulepe” – kooskõlas direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti c määratlusega direktiivi 2002/47/EÜ ülevõtmise õigusaktiga reguleeritud kokkuleppe, mille alusel krediidasutus tagab maksekohustuse kokkuleppes võetud kohustused, andes hoiuste tagamise skeemile pandiõiguse kujul madala riskiga varast koosneva tagatise, mille puhul jääb tagatisena antud madala riskiga vara omand pandiõiguse tekkimisel krediidasutusele;
- vi. „omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe” – kooskõlas finantstagatise direktiivi artikli 2 lõike 1 punktiga b finantstagatise direktiivi ülevõtmise õigusaktidega reguleeritud kokkuleppe, mille alusel tagab krediidasutus maksekohustuse kokkuleppega võetud kohustused, andes hoiuste tagamise skeemile üle madala riskiga vara täieliku omandi;
- vii. „finantstagatiskokkulepe” – pandiõigusel põhinev finantstagatiskokkulepe või omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe;
- viii. „täitmist tingiv juhtum” – juhtum, mis põhjustab maksekohustuse summa tasumiskohustuse kiirendamise, mille tulemusena kuulub see viivitamatult tasumisele. Finantstagatiskokkulepete tingimuste alusel ja kooskõlas direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktiga I või õigusaktide alusel annab täitmist tingiva juhtumi toimumine hoiuse tagamise skeemile õiguse realiseerida krediidasutuse antud madala riskiga vara kujul tagatis müügi või omandamise teel, ilma et oleks vajalik eelnev jurisdiktsiooni teatis või volitus;
- ix. „likvideerimismenetlus” – likvideerimismenetlus, nagu on määratletud direktiivi 2001/24/EÜ (krediidasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta) artiklis 2;
- x. „tervendamismeetmed” – tervendamismeetmed, nagu on määratletud direktiivi 2001/24/EÜ (krediidasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta) artiklis 2;
- xi. „varase sekkumise meetmed” – pädeva asutuse poolt direktiivi 2014/59/EL (millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi

taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik) artiklite 27–30 kohaselt võetud meetmed;

- xii. „kriisiohjemeetmed” – kriisiohjemeetmed, nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL (millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik) artikli 2 punktis 102.

II jaotis. Suunised maksekohustuste kohta

1. osa. Üldised kaalutlused

6. Direktiivi 2014/49/EL eesmärk on „ühtlustada hoiuste tagamise skeemide rahastamisviisid”¹ eel- ja järelmaksete kombinatsiooni abil.
7. Direktiivi 2014/49/EL artikli 10 lõike 3 kohaselt võivad hoiuste tagamise skeemi sihttaseme saavutamiseks arvesse võetavad likviidsed käibevahendid sisaldada maksekohustusi, tingimusel et maksekohustuste osakaal kokku ei ületa 30% kõnealuse artikli kohaselt kogutud likviidsete käibevahendite kogusummast.
8. Kõnealusest sättest tuleneb liikmesriikide kohustus anda määratud asutustele või hoiuste tagamise skeemidele volitus võtta vastu maksekohustusi kuni 30% ulatuses likviidsetest käibevahenditest. Direktiivi 2014/49/EL artikli 10 lõiget 3 ei tohiks siiski lugeda hoiuste tagamise skeemi vastu jõustatava krediidasutuste automaatse kohustusena anda oma tagatis maksekohustuste kujul. Hoiuste tagamise skeem peaks rakendama seda mehhanismi mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel. Eelkõige ei tohiks hoiuste tagamise skeemid aktsepteerida rohkem kui 30% konkreetse liikme eelmaksetest maksekohustuste kujul.
9. Määratud asutused peaksid kontrollima, et hoiuste tagamise skeemi ja krediidasutuse vahel sõlmitud makskohustuse kokkulepped ja finantstagatiskokkulepped on kooskõlas käesolevate suunistega.

2. osa. Maksekohustuse kokkulepe

10. Maksekohustuste lubatavuse eeltingimuseks peaks olema hoiuste tagamise skeemide ja nende liikmeks olevate krediidasutuste vahel individuaalsete kirjalike maksekohustuse kokkulepete sõlmimine. Uus maksekohustuse kokkulepe tuleks sõlmida iga kord, kui vajalikud on uued eelmaksed. Alternatiivselt tuleks iga kord muuta või täiendada olemasolevat raamkokkulepet, et võtta arvesse uusi eelmaksete nõudeid.
11. Maksekohustuse kokkulepe peaks sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:
  - a) maksekohustuse summa;

---

¹ Direktiivi 2014/49/EL põhjendus 27.

- b) krediidasutuse tagasivõtmatu kohustus teha kohustuse summa lubatud sularahamakse igal ajal, kui hoiuste tagamise skeem seda nõuab, ilma liigsete viivitusteta ja igal juhul hiljemalt kahe tööpäeva jooksul kooskõlas punktiga c allpool esitatud teatise laekumisest. Hoiuste tagamise skeem peaks vähemalt nõudma sisse osa tagasivõtmatutest maksekohustustest või need kõik, kui likviidsete käibevahendite kasutamise tõttu ületab likviidsete käibevahendite tagasivõtmatute maksekohustuste osakaal direktiivi 2014/49/EL ja käesolevate suuniste punkti 8 kohaselt skeemi kehtestatud maksimaalse piirmäära. Makseperioodi tuleks lühendada ühele tööpäevale, kui pädev asutus või kriisilahendusasutus kohaldab krediidasutusele varase sekkumise või kriisiohjemeetmeid. Kokkuleppes tuleks välistada maksekohustuse summa mis tahes vähendamine või maksekohustuse kokkuleppe mis tahes lõpetamine ilma hoiuste tagamise skeemi nõusolekuta;
  - c) hoiuste tagamise skeemi poolt krediidasutusele mis tahes tulemusliku vastuvõtmist tagava sidemeetodi abil esitatav teatis, kui hoiuste tagamise skeem nõuab sisse maksekohustuse summa sularaha makse;
  - d) krediidasutuse kohustus teavitada viivitamatult hoiuste tagamise skeemi mis tahes juhtumist, mis mõjutab krediidasutuse võimet täita oma kohustusi või hoiuste tagamise skeemi võimet jõustada oma õigusi maksekohustuse kokkuleppe või finantstagatiskokkuleppe raames, sealhulgas väliste krediidireitingu asutuste poolt krediidasutuse reitingu alandamised ning mis tahes olulised usaldatavuse või äritegevusega seotud muudatused või tagatisena antud madala riskiga vara väärtuse mis tahes vähenemine;
  - e) hoiuste tagamise skeemi ja krediidasutuse vahel pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe või omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe sõlmimine, millega tagatakse maksekohustuse kokkuleppe raames krediidasutuse võetud kohustused krediidasutuse poolt hoiuste tagamise skeemile madala riskiga vara kujul tagatise andmise teel, millele puuduvad mis tahes kolmanda isiku nõudeõigused ning mis antakse hoiuste tagamise skeemi käsutusse.
12. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse piiramata võimalust, et nende sisu rakendatakse kas osaliselt või täielikult riiklike õigusaktide kohaselt kooskõlas õiguslike nõuetega, sealhulgas maksekohustuse kokkulepet ja finantstagatiskokkulepet käsitlevate nõuetega, tingimusel et õiguslike nõuetega saavutatakse vähemalt võrdväärset tulemusel kui hoiuste tagamise skeemi ning selle liikmete vaheliste lepingutingimustega seoses muu hulgas järgmisega: maksekohustuse tasumisega seotud krediidasutuse kohustuse täitmine; krediidasutuse poolt hoiuste tagamise skeemile tagatud madala riskiga vara andmine, millega tagatakse maksekohustus selle hoiuste tagamise skeemi käsutusse andmise teel; hoiuste tagamise skeemi poolt madala riskiga vara viivitamatu realiseerimine täitmist tingiva juhtumi toimumise korral; kooskõla

direktiivi 2014/49/EL ja mis tahes muude kohaldatavate ELi õigusaktide nõuetega, sh tähtaegade puhul.

3. osa. Finantstagatiskokkulepe

13. Hoiuste tagamise skeemi võlausaldaja positsiooni kaitsmiseks peaks finantstagatiskokkulepe sisaldama otseselt järgmisi tingimusi:
- a) krediidasutus võtab endale kohustuse asendada tagatisena antud madala riskiga vara, kui see kuulub tasumisele, kui see ei vasta enam käesolevate suuniste 6. ja 7. osas kehtestatud nõuetele või hoiuste tagamise skeemiga kokku lepitud muudel konkreetsetel juhtudel, mille tulemusena on maksekohustus püsivalt tagatud sobiliku tagatisega;
  - b) pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe puhul ei tohi krediidasutusel olla õigust tagatist kõrvaldada (näiteks müügi või koormamise teel);
  - c) krediidasutus peab hoiuste tagamise skeemi nõudmise korral lisama tagatisena antud madala riskiga vara, kui aluseks oleva tagatisvara väärtus väheneb alla maksekohustuse summa pärast käesolevate suuniste 7. osas kirjeldatud väärtuskärbet või võttes arvesse sularaha kujul tagatise kohaldatavat vahetuskurssi;
  - d) sätteid vähemalt järgmiste täitmist tingivate juhtumite kohta:
    - (i) krediidasutuse võimetus maksta maksekohustuse summa maksekohustuse kokkuleppes kehtestatud tähtaja jooksul, kui hoiuste tagamise skeem seda nõuab;
    - (ii) krediidasutuse võimetus asendada hoiuste tagamise skeemile antud madala riskiga vara, kui see kuulub tasumisele, kui see ei vasta enam käesolevate suuniste 6. või 7. osas kehtestatud nõuetele või hoiuste tagamise skeemiga kokku lepitud teistel konkreetsetel juhtudel;
    - (iii) krediidasutuse võimetus lisada tagatist hoiuste tagamise skeemi nõudmise korral, kui ületatakse hoiuste tagamise ulatus, nagu on kehtestatud käesolevate suuniste 7. osas;
    - (iv) krediidasutuse tegevusloa tagasivõtmine;
    - (v) kui krediidasutusele kohaldatakse ümberkujundamismeetmeid, mille puhul pole tegemist varase sekkumise või kriisiohjemeetmetega, või kui sellele kohaldatakse lõpetamis- või likvideerimismenetlust.

Kui krediidasutus ei ole enam hoiuste tagamise skeemi liige, ilma et tema puhul kehtiks ükski eespool nimetatud täitmist tingiv juhtum, siis peaks hoiuste tagamise skeem valima kõige sobilikuma teguviisi kohustusega hõlmatud rahastamise kättesaadavuse säilitamiseks.

Selleks võib hoiuste tagamise skeem kas

- (1) nõuda kohustuse täitmist;
- (2) kinnitada, et krediidasutus, mis ei ole enam hoiuste tagamise skeemi liige ja väljub liikmestaatusest, jääb kohustusega seotuks ja see täidetakse hiljemalt kohustuse lõpptähtajaks, nagu on kehtestatud maksekohustuse kokkuleppes, välja arvatud juhul, kui maksekohustuse kokkulepet pikendatakse, või
- (3) kinnitada, et kohustus antakse üle teisele ettevõtjale ühinemise või omandamise käigus.

Kui krediidasutus ei ole enam hoiuste tagamise skeemi liige ja liitub mõne muu hoiuste tagamise skeemiga, siis peaks algne hoiuste tagamise skeem veenduma, et liikmestaatuse lõpule eelnevale 12 kuule vastavad rahalised vahendid kantakse üle teisele hoiuste tagamise skeemile kas kohustuse sissenõudmise ja sellest saadud laekumiste vastuvõtvale hoiuste tagamise skeemile ülekandmise teel või maksekohustuse kokkuleppe vastuvõtva hoiuste tagamise skeemi ja krediidasutuse vahelise kokkuleppe alusel vastuvõtvale hoiuste tagamise skeemile määramise teel.

Kui hoiuste tagamise skeemi liikmeks oleku muutus on põhjustatud kriisilahenduse meetme kohaldamisest, siis peaks hoiuste tagamise skeem konsulteerima kriisilahendusametusega enne maksekohustuste kohta otsuse langetamist, võttes arvesse kriisilahenduse eesmärke, sealhulgas hoiustajate kaitset²;

- e) täitmist tingiva juhtumi toimumise korral peaks hoiuste tagamise skeem realiseerima või omandama finantstagatiskokkuleppe tingimuste kohaselt tagatisena antud madala riskiga vara;
- f) hoiuste tagamise skeem peaks vabastama ja tagastama madala riskiga vara kujul tagatise, kui krediidasutus on tasunud maksekohustuse summale vastava sularahamakse;
- g) tuleks kindlaks määrata madala riskiga vara tulule (intress, dividendid jne) õigusi omav pool (kas hoiuste tagamise skeem või liikmeks olev krediidasutus).

---

² Direktiivi 2014/59/EL artikkel 31, ELT L 173, 12.6.2014, lk 190.

4. osa. Tagatise andja poolt hoiuste tagamise skeemile tagatise andmine

14. Hoiuste tagamise skeem peaks finantstagatiskokkuleppe alusel tagama, et krediidasutus annab hoiuste tagamise skeemile madala riskiga vara kooskõlas ühega direktiivis 2002/47/EÜ kehtestatud tingimustest, mille tulemusena on madala riskiga vara hoiuste tagamise skeemi valduses või kontrolli all.
15. Kõnealune krediidasutuselt hoiuste tagamise skeemile üleandmine peaks toimuma tagatise järgmise krediteerimise teel.

- a. Pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe puhul tuleks tagatisena antud madala riskiga vara krediteerida väärtpaberi- või sularahakontole, i) mida haldavad määratud asutuse või hoiuste tagamise skeemi poolt kindlaks määratud kontohaldurid või vahendajad, mis on suutelised esitama tervikliku, täpse ja ajakohase teabe nii krediidasutuse kui ka madala riskiga vara kohta, ning ii) mis võimaldab krediidasutuse poolt tagatisena antud madala riskiga vara registreerimist kooskõlas pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppega.

Sel juhul peaksid hoiuste tagamise skeemid või määratud asutused määrama kindlaks ainult need kontohaldurid või vahendajad, kes tagavad madala riskiga vara täieliku eraldamise ja kaitse ning võimaldavad hoiuste tagamise skeemidele nõudmise korral kiiret juurdepääsu, et takistada krediidasutusele või hoiuste tagamise skeemile kontohalduri makseviivitusest või maksejõuetusest mis tahes kahju teket. Nad peaksid samuti veenduma, et kontohaldurid ei tohi kõrvaldada tagatisena antud madala riskiga vara ning et nad on lepinguliselt loobunud mis tahes säilitamise õigusest või pantimise õigusest, mis neil võivad madala riskiga vara suhtes vastasel juhul olla.

- b. Omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe puhul peaks hoiuste tagamise skeemile ülekanne toimuma hoiuste tagamise skeemi väärtpaberi- või sularahakontole, mis võimaldab krediidasutusel registreerida ülekantud madala riskiga vara tagatisena kooskõlas omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppega. Määratud asutus või hoiuste tagamise skeem peaks veenduma, et kontohaldurid ei tohi kõrvaldada tagatisena antud madala riskiga vara ning et nad on lepinguliselt loobunud mis tahes kinnipidamise õigusest või pantimise õigusest, mis neil võivad madala riskiga vara suhtes vastasel juhul olla.

Kui hoiuste tagamise skeemil on õigus saada liikmetelt sularaha hoiseid, siis võib krediidasutus sularahas tagatise otse hoiuste tagamise skeemi juures hoistada.

5. osa. Kriteeriumid, mille alusel kontrollitakse, et tagatise suhtes ei ole nõudeõigust ühelgi kolmandal isikul

16. Direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 13 on sätestatud, et tagatise suhtes ei tohi olla nõudeõigust ühelgi kolmandal isikul. Seega ei tohiks hoiuste tagamise skeemid ja

määratud asutused aktsepteerida mis tahes madala riskiga vara, mis on juba koormatud või tagatud pandi või muu pandiõiguse kokkuleppega.

17. Finantstagatiskokkuleppe alusel tagatiseks antav vara peab olema õiguslikult realiseeritav ilma kõnealusele varale kohaldatavate varasemate nõueteta. Kolmandad isikud ei tohiks saada sekkuda ja esitada edukalt nõudeid panditud varale või sellega seotud mis tahes õiguste kohta.
18. Selleks tuleks finantstagatiskokkuleppes sätestada, et krediidasutused võtavad endale kohustuse ja garanteerivad, et tagatisena antud ükski madala riskiga varale ei ole samal ajal nõudeõigust mis tahes kolmandal isikul või see ei ole samal ajal kasutatud tagatisena mis tahes kolmanda isiku kasuks või hoiuste tagamise skeemi suhtes juba olemasoleva kohustuse tagamiseks ning võtavad kohustuse, et pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe ühtegi vara ei anta tagatisena ühelegi kolmandale isikule.

6. osa. Tagatise kõlblikkuse ja juhtimise kriteeriumid

19. Direktiivi 2014/49/EL kohaselt peaksid hoiuste tagamise skeemid aktsepteerima ainult madala riskiga vara tagatisena maksekohustuse summa tagamiseks. Hoiuste tagamise skeemid ja määratud asutused peaksid määrama kindlaks tagatise kõlblikkuse asjakohased kriteeriumid, võttes arvesse madala riskiga vara väljastajate krediidi- ja tururiske ning kõnealuse vara likviidsust, et vältida mittelikviidset vara. Nad peaksid samuti võtma arvesse kontsentratsiooni- ja valuutariski. Põhimõtteliselt peetakse Euroopa Keskpankale või Euroopa Liidu liikmesriikide keskpankadele antud tagatise kõlblikkuse kriteeriume vastavaks suuniste 6. osas kehtestatud nõuetele.
20. Hoiuste tagamise skeemid või määratud asutused peaksid samuti määrama riskipositsioonide piirmäärad, millega tagatakse, et iga krediidasutuse puhul on vara vähemalt väljastaja ja lõpptähtaja seisukohast suurel määral hajutatud. Väikeste krediidasutuste puhul, mis ei ole suutelised tagama hajutamise ja riskipositsiooni piirmäärade seisukohast nõuetele vastavat madala riskiga vara, võib tagatisena antud madala riskiga vara hajutus olla väiksem, kui hoiuste tagamise skeemide tagatise portfelli madala riskiga vara suure üldise hajutatuse nõue on jätkuvalt täidetud.
21. Hoiuste tagamise skeemid peaksid piirama oma avaliku või erasektori võlaga seotud riskipositsioone, mille väärtus on suures korrelatsioonis juhtumitega, mille puhul hoiuste tagamise skeem peaks maksma tagasi hoiustajatele või tegema kriisilahenduse makseid ning seega võib osutada vajalikuks maksekohustuse sissenõudmine. Sel otstarbel ei tuleks siiski võtta arvesse võla valuuta nomineeringut, kuna sel juhul kehtestatakse tagatise andmise võimele liigsed piirangud. Lisaks võib väikeste krediidasutuste puhul, mis ei ole suutelised andma tagatisena kõnealusele nõudele vastavat vara, olla kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega korrelatsiooni tase suurem, kui hoiuste tagamise skeemide portfelli üldine korrelatsiooni tase jääb väikseks.

22. Lisaks peaksid hoiuste tagamise skeemid ja määratud asutused käsitlema nõuetekohasel viisil erinevusi tagatise valuuta nomineeringu ning hoiuste tagamise skeemi tagatud hoiuste valuuta nomineeringu vahel, kui need on olemas.
23. Tagatist võib juhtida hoiuste tagamise skeem ise või kolmas isik kolmepoolse tagatise juhtimise teenuse raames, kui täidetud on käesolevates suunistes kehtestatud nõuded.

7. osa. Väärtuskärbe

24. Hoiuste tagamise skeemid või määratud asutused peaksid alati kohaldama tagatisena antud madala riskiga vara väärtusele väärtuskärbet, välja arvatud juhul, kui tagatis antakse maksekohustusega samas valuutas sularahas. Sellest tuleneb, et aluseks oleva vara väärtus arvutatakse vara turuväärtusena, millest on maha arvatud teatav protsent (väärtuskärbe).
25. Hoiuste tagamise skeemid või määratud asutused peaksid tagama, et väärtuskärbe peegeldab iga vara riskipositsiooni väärtusest tulenevat krediidi-, turu- ja likviidsusriski. Selleks tuleks määrata erinevad väärtuskärped, võttes arvesse väljaandja tüüpi ja tema krediitkvaliteeti ning samuti vara lõpptähtaega ja nomineeringu valuutat.
26. Väärtuskärbete kohaldamine peaks samuti tuginema eeldatava kahju ning vara müügile eelneva eeldatava viivituse arvilisele määramisele.
27. Kuigi võimalikud on mitmed väärtuskärbete graafikud ja meetodikad, peaks kindel lahendus olema EKP või Euroopa Liidu liikmesriikide keskpankade tagatisena kasutamiseks kõlbliku vara väärtuskärbete graafiku kasutamine.
28. Hoiuste tagamise skeemid või määratud asutused peaksid tagama, et madala riskiga vara väärtust hinnatakse turuhinnas regulaarselt ja võimalik, et ka iga päev.
29. Lisaks tuleks aja jooksul säilitada tagatisena antud madala riskiga vara väärtuskärpega kohandatud turuväärtust. Sellest tuleneb, et kui regulaarselt turuhinnas hinnatud aluseks oleva vara väärtus langeb alla teatava piirmäära ja ei vasta enam väärtuskärpe kohaldamisest tulenevale katte suhtarvule, siis tuleks krediidasutuselt nõuda täiendava madala riskiga vara tagamist või maksekohustuse asjakohase osa sularahaga asendamist.
30. Igal juhul ei välistata hoiuste tagamise skeemide või määratud asutuste puhul liikmeks olevatele krediidasutustele täiendavate aruandlus- ja teatamisnõuete kehtestamist.

8. osa. Usaldatavusnõuded

31. Maksekohustuste usaldatavusnõuete eesmärk peaks olema tagada võrdsed võimalused ja leevendada kõnealuste kohustuste protsükli mõju olenevalt nende raamatupidamiskäsitlusest.
32. Kui raamatupidamiskäsitluse tulemusena kajastub maksekohustus täielikult bilansis (kohustusena) või tagatiskokkulepe peegeldub täielikult kasumiaruandes, siis ei tohiks

olla vajalik kohaldada protsüklilise mõju leevendamiseks sihtotstarbelisi usaldatavusnõudeid.

33. Kui raamatupidamiskäsitluse tulemusena jäävad maksekohustus ja tagatiskokkulepe vastupidiselt bilansiväliseks, siis peaksid pädevad asutused järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi raames hindama krediitiasutuse kapitali- ja likviidsuspositsioonidele avalduvaid riske, kui hoiuste tagamise skeem kutsub kõnealust krediitiasutust oma kohustust sularahas tasuma, ning kasutama asjakohaseid volitusi, et tagada täiendavate kapitali-/likviidsusnõuete abil protsüklilise mõju leevendamine.

III jaotis. Lõppsätted ja rakendamine

Rakendamiskuupäev

34. Hoiuste tagamise skeemid ja määratud asutused peaksid käesolevaid suuniseid rakendama 31. detsembriks 2015, kaasates need oma menetlusse. Seejärel peaksid hoiuste tagamise skeemid ja pädevad asutused tagama käesolevate suuniste tõhusa kohaldamise. Sama rakendamise ajavahemik kehtib kriisilahendusasutustele ja pädevatele asutustele selles ulatuses, milles käesolevad suunised on neile suunatud.